

Executive Decision for the Management of the Rattana Rangsarran Interdisciplinary Schools under Phang Nga Phuket Ranong Secondary Educational Service Area Office

Thitichaya Chumthong ^{1*} and Sarod Kaew arun ²

^{1, 2} Faculty of Social Sciences and Liberal Arts North-Chiang Mai University.

* Corresponding author: g663302078@northcm.ac.th

ABSTRACT

This research article aimed to study the decision-making of administrators and to identify guidelines for developing administrative decision-making in the management of schools within the Rattana Rangsarran Educational Consortium. The research sample consisted of 181 school administrators and teachers from schools in the Rattana Rangsarran Educational Consortium under the Secondary Educational Service Area Office for Phang Nga, Phuket, and Ranong. The research instruments comprised a questionnaire and an interview form. The overall reliability coefficient of the questionnaire was 0.88. Statistical methods used for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, and content analysis.

The overall level of administrative decision-making in the management of schools within the Rattana Rangsarran Educational Consortium was found to be at a high level. When considered by individual dimension, all dimensions were also rated at a high level. Ranked in descending order of mean scores, the dimensions were as follows: implementation of decisions, exploration of alternatives, selection of alternatives, evaluation and improvement of deficiencies, and problem definition.

The findings suggested that administrators should possess genuine and comprehensive knowledge related to school administration, drawing on information from a variety of credible sources. They should thoroughly and carefully analyse problems using sound reasoning, identify the root causes of issues, and apply management principles grounded in knowledge, skills, and experience. Brainstorming should be incorporated into key school activities to gather input from all relevant stakeholders. Administrators should demonstrate understanding and sensitivity toward the feelings and behaviours expressed by subordinates, both verbally and through actions, and should respect the decisions made by those under their supervision. They should also familiarise themselves with procedural steps, retain detailed knowledge of tasks, and attend to the work of every department within the school. Furthermore, administrators should facilitate operations and coordinate with external agencies to ensure that all activities proceed smoothly and efficiently. Performance evaluation allows administrators to assess past operations and determine whether a chosen alternative has effectively resolved the problem. Where an alternative proves ineffective, administrators should re-examine the scope of the problem and make the necessary improvements by identifying and adopting a more suitable alternative in its place.

Keywords: Executive Decision, Decision Development Guidelines, School Administrators

การตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพังงา ภูเก็ต ระนอง

ฐิติชญาณ์ ชุมทอง ^{1*} และ สาโรจน์ แก้วอรุณ ²

^{1, 2} คณะสังคมศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่

* Corresponding author: g663302078@northcm.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการตัดสินใจของผู้บริหารและหาแนวทางการตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพังงา ภูเก็ต ระนอง จำนวน 181 คน เครื่องมือการวิจัยคือแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.88 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า การตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านการปฏิบัติตามการตัดสินใจ ด้านการศึกษาหาทางเลือก ด้านการเลือกทางเลือก ด้านการประเมินผลและการปรับปรุงข้อบกพร่อง และด้านการนิยามปัญหา

แนวทางการพัฒนาการตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ พบว่า ผู้บริหารควรมีความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาอย่างแท้จริง โดยอาศัยข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ให้มีความน่าเชื่อถือ ทำความเข้าใจปัญหาด้วยเหตุผลอย่างละเอียดรอบคอบ วิเคราะห์หาสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา ใช้หลักการบริหารด้วยความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ นำการระดมความคิดเห็นมาใช้ในกิจกรรมที่สำคัญของสถานศึกษา เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง มีความเข้าใจ ใส่ใจความรู้สึก เข้าใจพฤติกรรมของผู้ใต้บังคับบัญชาแสดงออกทั้งทางคำพูดและการกระทำ ยอมรับการตัดสินใจของผู้ใต้บังคับบัญชา ศึกษาขั้นตอน จัดทำรายละเอียดงาน ใส่ใจกับงานทุกฝ่ายในสถานศึกษา คอยอำนวยความสะดวก ประสานงานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อให้การดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไปอย่างราบรื่น รวดเร็ว และการประเมินผลการปฏิบัติงาน ทำให้ผู้บริหารทราบผลการดำเนินงานที่ผ่านมา ว่าทางเลือกนั้นสามารถแก้ไขปัญหาได้หรือไม่ ทางเลือกที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ ผู้บริหารนำมาพิจารณาขอบเขตของปัญหาใหม่ เพื่อปรับปรุงแก้ไขและหาทางเลือกอื่นมาทดแทนทางเลือกเดิม

คำสำคัญ: การตัดสินใจของผู้บริหาร, การบริหารสถานศึกษา, การพัฒนาการตัดสินใจ

© 2026 JISSD: Journal of Integration Social Sciences and Development

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 มาตรา 39 ได้กำหนดให้มีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2563) เพื่อให้สถานศึกษาสามารถบริหารจัดการศึกษา ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนมากที่สุด การปฏิรูปการศึกษาจะต้องเกิดขึ้นอย่างจริงจัง สถานศึกษาในฐานะหน่วยงานในระดับปฏิบัติ ผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะเป็นผู้บริหาร ได้รับการกระจายอำนาจให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และต้องรับการประเมินภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) รวมทั้งรับการตรวจสอบจากชุมชนอย่างใกล้ชิดความสำเร็จในการปฏิรูปการศึกษานั้น บุคคลที่มีความสำคัญที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ นั่นคือผู้บริหารโรงเรียน ผู้บริหารเป็นบุคคลที่มีความสำคัญยิ่งต่อ

ความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียน จะสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้บริหาร กล่าวคือ ผู้บริหารนั้นจะต้องมีการจัดการได้อย่างถูกต้อง อาศัยการตัดสินใจที่ถูกต้องเหมาะสม และต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในยุคข้อมูลข่าวสาร ภาวะของการแข่งขันที่ไร้พรมแดน ผู้บริหารจึงต้องเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ด้วยข้อมูล มีความสามารถในการคิด การตัดสินใจและมีความสามารถในการกระตุ้นให้บุคลากรในองค์กรได้ใช้ศักยภาพที่มีอย่างเต็มที่ ดังนั้น ในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาเพื่อให้เกิดการปฏิรูปการศึกษาบรรลุตามเป้าหมาย จึงขึ้นอยู่กับกระบวนการทำงาน กระบวนการวางแผน กระบวนการปฏิบัติงานต่าง ๆ หรือแม้แต่การตัดสินใจในการปฏิบัติงานของผู้บริหารตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพังงา ภูเก็ต ระนอง ได้มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และข้อเสนอแนะการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยผลจากการวิเคราะห์จุดด้อย ด้านคุณภาพผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนขาดทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะทักษะการคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร การคิดคำนวณ และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์และรู้เท่าทัน อีกทั้งผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษได้รับการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพสู่ความเป็นเลิศค่อนข้างน้อย ซึ่งเป็นปัญหาที่สอดคล้องกับรายงานการประเมินตนเองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพังงา ภูเก็ต ระนอง ประจำปีการศึกษา 2567 โดยได้ระบุถึงประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในภาพรวมว่า สถานศึกษาขาดเทคโนโลยีดิจิทัลและแพลตฟอร์มทางการศึกษาที่น่าสนใจในการเรียนรู้ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดปัญหาข้างต้นและยกระดับคุณภาพการศึกษา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพังงา ภูเก็ต ระนอง , 2567)

การตัดสินใจของผู้บริหารนับเป็นภารกิจหลักของการบริหารงานทั้งระบบ เพราะไม่ว่าจะเป็นการทำงานในขั้นตอนใดที่จำเป็นต้องให้ผู้บริหารมีการตัดสินใจสั่งการลงไปเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถกระทำได้อย่างใดอย่างหนึ่งเต็มกำลังความสามารถ เพื่อผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับองค์กร กล่าวคือ การตัดสินใจของผู้บริหารมีผลกระทบต่อการดำเนินงาน การปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายต่างๆ ทุกระดับและตัวบุคคลทั้งภายในที่ผลการตัดสินใจของผู้บริหารจะกระทบต่อสังคม สภาพแวดล้อม และบรรยากาศในองค์กรรวมถึงวิถีชีวิตของคนในองค์กรและภายนอกที่ผลของการตัดสินใจของผู้บริหารอาจกระทบต่อภาพพจน์ขององค์กรและทัศนคติที่ตัวบุคคลภายนอกมีต่อองค์กร ผู้บริหารจึงต้องใช้สติปัญญาในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ โดยนำข้อมูลประกอบการพิจารณาเป็นอย่างมาก การคาดการณ์ผลที่ได้รับในอนาคต รวมถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพอันเป็นผลที่เกิดขึ้นจากการใช้ศาสตร์และศิลป์ในการบริหารและการตัดสินใจซึ่งเกิดขึ้นจากการหลอมรวมองค์ความรู้ จากการศึกษาวิเคราะห์หลักการ ทฤษฎีการบริหารและการตัดสินใจรวมทั้งประสบการณ์การบริหารและการตัดสินใจเข้าด้วยกัน ดังนั้น การที่ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจในหลักการและกระบวนการตัดสินใจจึงเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็น (ภิรมณปัทม สุพรชัยภักดิ์, 2561) กล่าวไว้ว่า ผู้บริหารจะไม่สามารถประสบความสำเร็จในการบริหารได้ หากไม่มีความสามารถในการตัดสินใจและไม่เห็นความสำคัญของการตัดสินใจ ใครบ้างที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในองค์กร มักจะเป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วไปว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในองค์กร คือ ผู้บริหารระดับสูงสุดขององค์กรนั้นๆ ซึ่งหมายถึง ผู้บริหารระดับอื่น ๆ รองลงไป ไม่มีอำนาจหน้าที่ในการตัดสินใจ แต่ในความเป็นจริงแล้ว ผู้บริหารทุกระดับจะต้องเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ในการตัดสินใจใดๆ ในองค์กรนั้น ผู้บริหารมักจะไม่ได้คำนึงถึงการเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานคนอื่น ๆ ได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจและที่ร้ายไปกว่านั้นก็คือ เมื่อผู้บริหารได้ทำการตัดสินใจไปแล้ว มักจะไม่บอกเหตุผลให้ลูกน้องหรือ ผู้ร่วมงานได้ทราบ ว่าทำไมถึงตัดสินใจเช่นนั้น ถึงแม้ว่าจะเป็นหน้าที่โดยตรงของผู้บริหารที่จะต้องทำหน้าที่ตัดสินใจโดยถือว่าสามารถจะหาข้อยุติ แต่ถ้าผู้บริหารตัดสินใจโดยถือว่าเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ แล้วความวุ่นวายและปัญหาต่าง ๆ ก็อาจจะเกิดตามขึ้นมาได้ ถ้าการตัดสินใจของผู้บริหารอยู่นอกขอบเขตการยอมรับการตัดสินใจของลูกน้อง สอดคล้องกับ ภิรมณปัทม สุพรชัยภักดิ์ (2561) กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นความรับผิดชอบขั้นมูลฐานของผู้บริหารทุกคนเมื่อพิจารณาภารกิจต่างๆ ของผู้บริหารเริ่มตั้งแต่การวางแผนการจัดการจัดการ การสั่งการและการควบคุมจะพบว่าจะต้องมีการตัดสินใจเข้าไปเกี่ยวข้องเป็นการอยู่ด้วยเสมอ องค์กรจะสามารถดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมนุษย์อย่างไร ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถในการตัดสินใจของผู้บริหาร องค์กรนั้นเป็นประการสำคัญการตัดสินใจเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ผู้บริหารทุกคนจะต้องเรียนรู้และสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ผู้บริหารที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้ประสบความสำเร็จในวิชาชีพมักจะได้แก่ผู้ที่มีความสามารถตัดสินใจได้ถูกต้องเหมาะสมรวดเร็วและทันเหตุการณ์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพังงา ภูเก็ต ระนอง ได้กำหนดกลยุทธ์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567–2568 ให้สอดคล้องกับนโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567–2568 และสถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถจัดการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology) ประชากรทุกกลุ่มเป้าหมายมีหลักประกันในการเข้าถึงบริการการศึกษาขึ้นอย่างทั่วถึง เสมอภาคและเท่าเทียม ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาให้มีความเชี่ยวชาญในการจัดการศึกษาที่ตอบสนอง ทิศทางการพัฒนาประเทศและพัฒนาระบบบริหารจัดการแบบบูรณาการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาคุณภาพให้สมรรถนะตามหลักสูตร และทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เหมาะสมตามช่วงวัย ความเป็นเลิศ มีสมรรถนะตามศักยภาพ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และผู้เรียนได้รับการศึกษาในสถานศึกษาที่มีความปลอดภัย มีการสร้างภูมิคุ้มกัน พร้อมที่จะรับมือกับภัยคุกคามรูปแบบใหม่ทุกรูปแบบ รู้เท่าทันสื่อและเทคโนโลยี ดำเนินชีวิตใหม่และชีวิตวิถีถัดไป

โรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพังงา ภูเก็ต ระนอง มีทั้งหมด 7 โรงเรียน ครอบคลุมพื้นที่ 5 อำเภอของจังหวัดระนอง มีความแตกต่างกันหลายด้าน เป็นต้นว่า บริบทของพื้นที่ สถานศึกษาแต่ละแห่งมีระดับการพัฒนาไม่เท่าเทียมกัน ประสบการณ์ของผู้บริหารสถานศึกษา ความรู้ความสามารถในการบริหารสถานศึกษา ความรู้เกี่ยวกับงานต่าง ๆ ของสถานศึกษา และข้อมูลการทดสอบระดับชาติของสำนักงานมาตรฐานการทดสอบ (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2565 เปรียบเทียบกับปีการศึกษา 2566 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพังงา ภูเก็ต ระนอง , สารสนเทศทางการศึกษา 2567) พบว่า ผู้เรียนยังมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าปีการศึกษาที่ผ่านมาในรายวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ จึงจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขถึงสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาอย่างเร่งด่วน เพื่อให้แก่นักเรียนมีคุณภาพตามที่กำหนดต่อไป ซึ่งปัญหาด้านหนึ่งมีผลต่อการจัดการเรียนการสอนอย่างมาก คือการบริหารจัดการของผู้บริหารโรงเรียนเพราะถ้าโรงเรียนมีการบริหารจัดการที่ดีมีประสิทธิภาพ ย่อมส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนแต่ถ้าการบริหารจัดการขาดประสิทธิภาพย่อมส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนของครู ซึ่งทำให้การดำเนินงานของโรงเรียนไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ การตัดสินใจของผู้บริหารนั้นเป็นเรื่องสำคัญที่ทำให้โรงเรียนบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผล ผู้บริหารไม่สามารถหลีกเลี่ยงบทบาทด้านการตัดสินใจในหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติด้านต่าง ๆ ได้ เช่นเดียวกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ครูโรงเรียนกระบือวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพังงา ภูเก็ต ระนอง ได้แสดงความคิดเห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องเป็นผู้ที่มีข้อมูลประกอบการตัดสินใจ เพราะอำนาจทางการบริหารงานอยู่ที่การตัดสินใจของผู้บริหารและต้องมี กระบวนการตัดสินใจที่เกิดจากการคิดวิเคราะห์ สามารถตัดสินใจได้รวดเร็วในสถานการณ์ที่มีความเร่งด่วน มีการตัดสินใจที่ถูกต้องและเฉียบขาด เพราะถ้าตัดสินใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งผิดพลาดไปแล้วย่อมส่งผลต่อโรงเรียน ผู้เรียน หรือถ้าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ก็ย่อมทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ไม่ราบรื่นได้ การตัดสินใจของผู้บริหารจึงเป็นปัจจัยสำคัญ หากผู้บริหารมีการตัดสินใจที่ดี ก็ย่อมทำให้องค์กรมีการพัฒนาและมีคุณภาพยิ่งขึ้น

จากเหตุผลและความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า การตัดสินใจของผู้บริหารมีความสำคัญและถือเป็นหัวใจของการบริหารสถานศึกษาโดยไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ โดยเฉพาะในด้านการจัดการเรียนการสอนและด้านคุณภาพของสถานศึกษา ผู้บริหารจึงเป็นแกนนำหลักที่จะต้องวางแผน กำหนดทิศทางการจัดการศึกษาให้ประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้บริหารสถานศึกษา จะต้องมีความตระหนักถึงความสำคัญของการตัดสินใจในการวางแผน มอบหมายภาระงานต่าง ๆ ให้ตรงกับบุคลากรภายในสถานศึกษา เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้ตรงตามเป้าหมายของสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพังงา ภูเก็ต ระนอง และศึกษาแนวทางการตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพังงา ภูเก็ต ระนอง ได้ทราบข้อมูลอันจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษา การพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพังงา ภูเก็ต ระนอง ให้มีความสามารถในการบริหารโรงเรียนเพื่อนำพาให้โรงเรียนประสบความสำเร็จและมีส่วนช่วยในการพัฒนาประเทศชาติสืบไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ภูเก็ต ระนอง
2. เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ภูเก็ต ระนอง

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาการตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ภูเก็ต ระนอง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ภูเก็ต ระนอง ประกอบด้วย 7 โรงเรียน ประจำปีการศึกษา 2567 จำนวนทั้งหมด 332 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 21 คน ครูผู้สอน จำนวน 311 คน (ระบบสารสนเทศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ภูเก็ต ระนอง ปีการศึกษา 2567)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ภูเก็ต ระนอง ในปีการศึกษา 2567 โดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie R. V. & Morgan, 1970 : 608 อ้างถึงใน ฐิติรัตน์ สุขใส, 2565 : 69) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 181 คน จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามสัดส่วนจำนวนของแต่ละโรงเรียน รายละเอียดดังตาราง

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาแนวทางพัฒนาการตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ภูเก็ต ระนอง

แหล่งข้อมูลได้จากการสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เลือกแบบเจาะจง จำนวน 6 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา วิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป จำนวน 3 คน หัวหน้ากลุ่มงาน จำนวน 1 คน และครู วิทยฐานะชำนาญการขึ้นไป จำนวน 2 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาการตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ภูเก็ต ระนอง

เครื่องมือรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ที่กำหนดคำตอบไว้ให้ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งและประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ภูเก็ต ระนอง มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านการนิยามปัญหา จำนวน 10 ข้อ 2) ด้านการศึกษาหาทางเลือก จำนวน 8 ข้อ 3) ด้านการเลือกทางเลือก จำนวน 9 ข้อ 4) ด้านการปฏิบัติตามการตัดสินใจ จำนวน 10 ข้อ 5) ด้านการประเมินผลและการปรับปรุงข้อบกพร่อง จำนวน 8 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ ลิเคิร์ต (Likert, 1967) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาแนวทางพัฒนาการตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ภูเก็ต ระนอง

เครื่องมือรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างแนวทางพัฒนาการตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ภูเก็ต ระนอง กำหนดประเด็นการ

สัมภาษณ์จากแบบสอบถามแต่ละด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา วิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป จำนวน 3 คน หัวหน้ากลุ่มงาน จำนวน 1 คน และครู วิทยฐานะชำนาญการขึ้นไป จำนวน 2 คน

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ศึกษา

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาการตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ภูเก็ต ระนอง

เครื่องมือรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้า ตำรา วารสาร บทความ แนวคิดของนักวิชาการต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้บริหารโรงเรียน ศึกษาแนวทางการสร้างแบบสอบถามจาก (วิภาดา วงศ์ยะรา, 2561) จุฑามาศ ดีแป้น (2563) (ชุตินันท์ไชโย และคณะ, 2567) เพื่อประยุกต์ใช้ในการสร้างแบบสอบถามแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับการค้นคว้าครั้งนี้

2. สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และข้อมูลต่าง ๆ เพื่อกำหนดเป็นนิยามศัพท์เฉพาะ สร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เกี่ยวกับการตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ภูเก็ต ระนอง โดยสร้างเครื่องมือให้ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา จากนั้นก็นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนา เสนออาจารย์ที่ปรึกษา งานวิจัยดำเนินการตรวจสอบการใช้สำนวนภาษา ความถูกต้อง ความครอบคลุมตามขอบเขต และให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข

3. นำแบบสอบถามที่ปรับตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัย ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงด้านเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม และหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมายของการสอบถาม (Index of Item Objective Congruence: IOC) รวมไปถึงความครอบคลุมของข้อคำถามและความชัดเจนทางภาษาโดยค่าดัชนี IOC และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าของความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.60 - 1.00 เป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ถ้าต่ำกว่านั้นต้องนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

4. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขจนมีความสมบูรณ์และมีความเหมาะสมไปทดลอง (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่เป็นกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียง กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยนำไปทดลองใช้กับโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 97 (บ้านบางบอน) และโรงเรียนบ้านสองแพรก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดระนอง แล้วนำไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach (บุญชม ศรีสะอาด, 2560 อ้างถึงใน กันตชาติ กุดนอก, 2565) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.88

5. นำเครื่องมือที่ผ่านการทดลองใช้แล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาการดำเนินงานวิจัย เพื่อขอคำแนะนำและปรับปรุงแก้ไขเพื่อจัดทำเครื่องมือฉบับสมบูรณ์

6. นำแบบสอบถาม ฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาแนวทางการพัฒนาการตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ภูเก็ต ระนอง

เครื่องมือรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษา วิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนาการตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียน
2. จัดทำแบบสัมภาษณ์โดยนำข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 1 ข้อ จากแบบสอบถามแต่ละด้านมากำหนดเป็นประเด็นในการสัมภาษณ์ ข้อสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างข้อคำถามจำนวน 5 ข้อ เป็นแนวทางการพัฒนาการตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ภูเก็ต ระนอง

3. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาข้อมูล และข้อคำถาม

4. ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ตามความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา และนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบ และพิจารณาความถูกต้องของเนื้อหา โดยหาค่า IOC

5. นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุง แก้ไขอีกครั้งหนึ่ง

6. ปรับแก้แบบสัมภาษณ์ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิและจัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาการตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ภูเก็ต ระนอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม มีขั้นตอนดำเนินการการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขออนุญาตจากมหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ภูเก็ต ระนอง เพื่อขอความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูล
2. ดำเนินการแจกแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Google Form ให้แก่ผู้บริหาร สถานศึกษา และครูผู้สอนโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ภูเก็ต ระนอง ปีการศึกษา 2567
3. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาลงรหัสให้คะแนนตามน้ำหนักคะแนนแต่ละข้อและบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาแนวทางการพัฒนาการตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ภูเก็ต ระนอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสัมภาษณ์ มีขั้นตอนดำเนินการการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยได้กำหนดวัน เวลา และสถานที่สัมภาษณ์ให้ข้อมูล
2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง โดยการกำหนดข้อคำถามออกเป็นประเด็นให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
3. ก่อนทำการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้แจ้งวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ โดยขออนุญาตจัดบันทึก บันทึกเสียง และบันทึกภาพระหว่างการสัมภาษณ์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างอิสระ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาการตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ภูเก็ต ระนอง

แบบสอบถาม

1. นำแบบสอบถาม ที่มีข้อมูลสมบูรณ์มาจัดระเบียบข้อมูลลงรหัส
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงาน โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอด้วยตารางประกอบการบรรยาย
3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ภูเก็ต ระนอง ด้วยโปรแกรมประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายชื่อ และรายด้าน และ โดยรวม เสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยายโดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาแนวทางการพัฒนาการตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ภูเก็ต ระนอง

แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์เนื้อหาแนวทางการพัฒนาการตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ภูเก็ต ระนอง จากการสัมภาษณ์ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) โดยการจัดหมวดหมู่ของข้อมูลตามหัวข้อหลักที่กำหนดไว้มาสรุปข้อมูล และนำเสนอโดยวิธีเชิงพรรณนา

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถาม

1. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient)

2. หาค่าสถานภาพส่วนบุคคล ใช้ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage)

3. หาสภาพการดำเนินงานการตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพังงา ภูเก็ต ระนอง โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (S.D.)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพังงา ภูเก็ต ระนอง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพังงา ภูเก็ต ระนอง โดยรวมและรายด้าน

การตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์	ระดับปฏิบัติ		
	($\bar{X}$)	(S.D.)	แปลผล
1. ด้านการนิยามปัญหา	4.40	0.71	มาก
2. ด้านการศึกษาหาทางเลือก	4.43	0.70	มาก
3. ด้านการเลือกทางเลือก	4.42	0.71	มาก
4. ด้านการปฏิบัติตามการตัดสินใจ	4.51	0.66	มาก
5. ด้านการประเมินผลและการปรับปรุงข้อบกพร่อง	4.41	0.69	มาก
โดยรวม	4.43	0.69	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพังงา ภูเก็ต ระนอง โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X}$ = 4.43) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านการปฏิบัติตามการตัดสินใจ ($\bar{X}$ = 4.51) รองลงมาคือ ด้านการศึกษาหาทางเลือก ($\bar{X}$ = 4.43) ด้านการเลือกทางเลือก ($\bar{X}$ = 4.42) ด้านการประเมินผลและการปรับปรุงข้อบกพร่อง ($\bar{X}$ = 4.41) และด้านการนิยามปัญหา ($\bar{X}$ = 4.40)

2. ผลการสังเคราะห์แนวทางพัฒนาการตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพังงา ภูเก็ต ระนอง

สรุปแนวทางพัฒนาการตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพังงา ภูเก็ต ระนอง

1. ด้านการนิยามปัญหา คือ ผู้บริหารควรมีความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาอย่างแท้จริง เป็นคลังความรู้ รับฟังข้อมูลจากหลาย ๆ ฝ่าย เมื่อมีข้อมูลไม่เพียงพอ จะต้องศึกษาหาความรู้ในข้อมูลนั้น โดยอาศัยข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ให้มีความน่าเชื่อถือมากพอ คิดวิเคราะห์ให้รอบด้าน สอบถามข้อมูลจากบุคคลหลาย ๆ ฝ่ายก่อนการตัดสินใจ มีคุณธรรมที่ยึดถือและหลักการทำงาน ความมีเหตุผลและแก้ปัญหาด้วยการใช้สติ ทำความเข้าใจปัญหาด้วยเหตุผลอย่างละเอียดรอบคอบ วิเคราะห์หาสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา สามารถเชื่อมโยงข้อมูลมาสู่ปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหานั้นได้ และบางปัญหาคงหาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน

2. ด้านการศึกษาหาทางเลือก คือ ผู้บริหารใช้หลักการบริหารด้วยความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ กระตุ้นให้ครูและบุคลากรเกิดการแสดงความคิดเห็น นำการระดมความคิดเห็นมาใช้ในกิจกรรมที่สำคัญของสถานศึกษา เปิดโอกาสให้มีการระดมความคิดเห็นจากครูและบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อรับฟังการสะท้อนถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เปิดกว้างให้เสนอความคิดเห็นที่จะแก้ปัญหา วิเคราะห์ข้อดี ข้อเสีย ทำให้ได้แนวความคิดที่

หลากหลาย เพื่อเลือกความคิดเห็นที่จะนำไปแก้ปัญหาที่ตรงประเด็น สามารถรับมือกับปัญหาและการหาวิธีการแก้ไขได้อย่างหลากหลาย บริหารแบบมีส่วนร่วม ร่วมแรงร่วมใจในการทำงานของบุคลากรหลาย ๆ ฝ่าย การทำงานเป็นทีม การพูดคุยและชี้ให้เห็นถึงเป้าหมายในการทำงาน จะช่วยให้ครูและบุคลากรในโรงเรียนมีบทบาท มีส่วนร่วมที่จะแก้ไขปัญหาและมีส่วนช่วยในการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนได้ และหมั่นพัฒนาตนเอง ให้มีความรู้และทักษะที่จะนำมาใช้ในการบริหาร การตัดสินใจแก้ปัญหาต่าง ๆ ในการทำงาน ที่เกิดขึ้นจริง รวมทั้งพัฒนาส่งเสริมให้ครูมีการใช้ความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งถือเป็นกระบวนการสำคัญในการหาไอเดียใหม่ ๆ

3. ด้านการเลือกทางเลือก คือ ผู้บริหารมีความเข้าใจ ใส่ใจความรู้สึก ของผู้ใต้บังคับบัญชาทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน เข้าใจพฤติกรรมที่แสดงออกทั้งทางคำพูดและการกระทำ รับรู้ถึงปฏิกิริยาที่ผู้ใต้บังคับบัญชาเลือกและตอบสนองต่อทางเลือกต่าง ๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ให้ความสำคัญในการเลือกทางเลือก ยอมรับการตัดสินใจของผู้ใต้บังคับบัญชาและยอมรับการตัดสินใจของผู้บริหารเอง มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีการสื่อสารที่ดี ใช้คำพูดและมีกิริยาที่เหมาะสม รับรู้ได้ถึงความตั้งใจที่ผู้ใต้บังคับบัญชาพูดหรือแสดงออกมา ไม่ดูถูกความคิดและสิ่งที่ผู้ใต้บังคับบัญชาเลือก ถึงแม้ในบางเรื่องผู้บริหารจะไม่เห็นด้วยกับทางเลือกที่คณะครูและบุคลากรในโรงเรียนเลือก หากผู้บริหารพิจารณาแล้วว่าเป็นทางเลือกที่ยังไม่เหมาะสม ก็จะอธิบายและชี้แจงให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเข้าใจถึงเหตุผลเพื่อให้เกิดความสบายใจ ไม่ก่อให้เกิดความคับข้องใจในภายหลัง

4. ด้านการปฏิบัติตามการตัดสินใจ คือ ผู้บริหารใส่ใจกับงานทุกฝ่ายในสถานศึกษาหรืองานฝ่ายที่ผู้บริหารรับผิดชอบโดยตรง ศึกษาขั้นตอน จัดจํารายละเอียดงานย่อยของทั้ง 4 ฝ่าย วางแผนและคำนึงถึงระยะเวลาของงานแต่ละงาน มีเวลาในการดูแลการทำงานของทุกฝ่าย กำกับ ติดตาม กลั่นกรอง คอยอำนวยความสะดวก คอยประสานงานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อให้การดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไปอย่างราบรื่น รวดเร็ว ให้คำแนะนำ ปรึกษาแก่คณะครูและบุคลากรในโรงเรียน และหากมีข้อมูลข่าวสารหรือมีหนังสือราชการส่งถึงสถานศึกษา ผู้บริหารสามารถแจ้งไปยังผู้รับผิดชอบงานนั้นโดยตรง มีความยืดหยุ่นในการทำงาน ควบคุมขั้นตอนการทำงานบางขั้นตอนให้ขึ้นตรงกับฝ่ายหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง เพื่อให้การดำเนินงานในโรงเรียนเกิดความคล่องตัวและมีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น และมีแนวคิดที่ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ ข้อมูลข่าวสารในปัจจุบัน ศึกษาทำความเข้าใจเทคโนโลยีที่มีส่วนช่วยอำนวยความสะดวก ทำให้คณะครูและบุคลากรในโรงเรียนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในสถานศึกษาได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

5. ด้านการประเมินผลและการปรับปรุงข้อบกพร่อง คือ ผู้บริหารควรมีการประเมินผลการปฏิบัติงาน ทำให้ทราบข้อมูลการดำเนินงานที่ผ่านมา ว่าทางเลือกนั้นสามารถแก้ไขปัญหาได้หรือไม่ เพื่อนำข้อดีมาพัฒนางานให้ดีขึ้น ส่วนข้อเสียหรือทางเลือกที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ นำมาพิจารณาขอบเขตของปัญหาใหม่เพื่อปรับปรุงแก้ไข และหาทางเลือกอื่นมาทดแทนทางเลือกเดิม การประเมินแบบอิงกลุ่ม ต้องมีเกณฑ์และตัววัดผลที่ได้มาตรฐาน การจัดอันดับคุณภาพให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน ควรมองที่ตัวบุคคลมากกว่าภาพรวมของกลุ่ม ควรแจ้งให้ครูและบุคลากรในโรงเรียนทราบว่ามีการประเมินผลงานแบบอิงกลุ่มกับงานหรือกิจกรรมใด ควรเป็นการประเมินที่มีความยุติธรรม ไม่ลำเอียง ผลการประเมินไม่ควรมีความเหลื่อมล้ำกันมาก เพราะจะทำให้เกิดความแตกแยกของคนในองค์กร และการประเมินแบบอิงกลุ่ม เป็นการประเมินที่ประหยัดเวลา ช่วยให้ผู้บริหารมองการทำงานของครูในภาพรวมได้ง่ายยิ่งขึ้น น ควรเป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มองถึงเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นแก่สถานศึกษา คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน มองปัญหาว่าเป็นสิ่งที่ท้าทาย เปิดใจกว้าง ละวางอคติ มองสิ่งที่เป็นปัญหาไม่มองที่ตัวบุคคล มองปัญหาว่าเป็นสิ่งที่ท้าทาย และมีทัศนคติทางบวก ทำให้ครูและบุคลากรในโรงเรียนมีขวัญและกำลังใจที่ดี

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาพังงา ภูเก็ต ระนอง โดยรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพังงา ภูเก็ต ระนอง ได้ตระหนักถึงความสำคัญของกระบวนการตัดสินใจ และต้องเผชิญกับปัญหา ทุกรูปแบบอยู่เสมอ กระบวนการตัดสินใจจึงไม่ได้มีรูปแบบที่ชัดเจนตายตัว เนื่องจากไม่สามารถกำหนดปัญหาได้ จึงต้องเปลี่ยนไปได้ตามสถานการณ์มีความยืดหยุ่น โดยผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องพิจารณาจากสภาพปัญหาและ

บริบทต่าง ๆ รวมถึงสถานการณ์ความเร่งด่วนก่อนการตัดสินใจด้วยความละเอียดรอบคอบ ดังที่ จิตรกร จันท์สุข (2564) กล่าวว่า การตัดสินใจมีอยู่แทบทุกขั้นตอนและทุกกระบวนการของการทำงาน จึงเปรียบเสมือนหัวใจของการปฏิบัติงานและการบริหารงาน เป็นกระบวนการทางตรรกวิทยาและเชิงปัญญาในการพิจารณาวิเคราะห์ปัญหาว่าแต่ละปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไร โดยอาศัยเหตุผล ความเป็นจริง ระยะเวลา และข้อมูลสารสนเทศ เพื่อพิจารณาทางเลือกที่ดีที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑามาศ ดีแป้น (2563) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องการตัดสินใจของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นบุรี ผลการวิจัยพบว่า การตัดสินใจของผู้บริหาร โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาขอนแก่นบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิวิ ตาคม (2561) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องการตัดสินใจกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 พบว่า การตัดสินใจของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. แนวทางพัฒนาการตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาพังงา ภูเก็ต ระนอง พบว่า

2.1 ด้านการนิยามปัญหา ผู้บริหารควรมีความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาอย่างแท้จริง รับฟัง ข้อมูลจากหลาย ๆ ฝ่าย เมื่อมีข้อมูลไม่เพียงพอ จะต้องศึกษาหาความรู้ในข้อมูลนั้น โดยอาศัยข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ให้มีความ น่าเชื่อถือมากพอ คิดวิเคราะห์ให้รอบด้าน สอบถามข้อมูลจากบุคคลหลาย ๆ ฝ่ายก่อนการตัดสินใจ ทำความเข้าใจปัญหาด้วย เหตุผลอย่างละเอียดรอบคอบ วิเคราะห์หาสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา สามารถเชื่อมโยงข้อมูลมาสู่ปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อหาแนว ทางแก้ไขปัญหานั้นได้ และบางปัญหาควรหาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภิรมณภักดิ์ สุพรชัยภักดิ์ (2561) เรื่อง การตัดสินใจของผู้บริหารโรงเรียนบ้านบางน้ำจืด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร พบว่า การตัดสินใจของผู้บริหารโรงเรียนบ้านบางน้ำจืด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร อยู่ในระดับ มาก อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีวิธีการค้นหาข้อมูลที่หลากหลายแหล่งที่มา ซึ่งส่วนใหญ่เป็นข้อมูลที่ได้มาจากในสถานศึกษา ทำให้ไม่ มีข้อมูลที่ครอบคลุม ซึ่งหากผู้บริหารศึกษาหาข้อมูลภายนอกสถานศึกษาที่มากขึ้น ทั้งต่างโรงเรียนหรือข้อมูลจากชุมชนอาจทำให้ ได้ข้อมูลที่สามารถนำมาเป็นข้อมูลที่ส่งเสริมในการระบุปัญหาได้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังทำให้ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือ

2.2 ด้านการศึกษาหาทางเลือก ผู้บริหารใช้หลักการบริหารด้วยความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ นำการระดม แนวคิดมาใช้ในกิจกรรมที่สำคัญของสถานศึกษา เปิดโอกาสให้มีการระดมความคิดเห็นจากครูและบุคคล เพื่อรับฟังความคิดเห็น จากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อรับฟังการสะท้อนถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เปิดกว้างให้เสนอความคิดเห็นที่ จะแก้ปัญห วิเคราะห์ข้อดี ข้อเสีย ทำให้ได้แนวความคิดที่หลากหลาย เพื่อเลือกความคิดเห็นที่จะนำไปแก้ปัญหานั้นได้ตรง ประเด็น สามารถรับมือกับปัญหาและการหาวิธีการแก้ไขได้อย่างหลากหลาย การพูดคุยและชี้ให้เห็นถึงเป้าหมายในการทำงาน จะช่วยให้ครูและบุคลากรในโรงเรียนมีบทบาท มีส่วนร่วมที่จะแก้ปัญหามีส่วนช่วยในการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียน ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา กสิวัฒนาวุฒิและคณะ (2565) เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อำนาจกับการตัดสินใจ ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 พบว่า การตัดสินใจของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เนื่องจาก ผู้บริหารได้เข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาทักษะในการเป็นผู้บริหารที่มีคุณภาพ และสามารถนำสิ่งที่ได้รับการพัฒนานตนเองมา ปรับใช้ในการบริหารงานได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งผู้บริหารมีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารส่งผลให้เคยพบ เจอปัญหาที่หลากหลาย จึงสามารถใช้ความรู้ ทักษะและประสบการณ์มาใช้ในกระบวนการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสม กับบริบทของสถานการณ์

2.3 ด้านการเลือกทางเลือก ผู้บริหารมีความเข้าใจ ใส่ใจความรู้สึกของผู้ใต้บังคับบัญชาทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน เข้าใจพฤติกรรมที่ผู้ใต้บังคับบัญชาแสดงออกทั้งทางคำพูดและการกระทำ รับรู้ถึงปฏิกิริยาที่ผู้ใต้บังคับบัญชาเลือกและตอบสนอง ต่อทางเลือกในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ให้ความสำคัญในการเลือกทางเลือก ยอมรับการตัดสินใจของผู้ใต้บังคับบัญชาและ ยอมรับการตัดสินใจของผู้บริหารเอง มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีการสื่อสารที่ดี ใช้คำพูดและมีกิริยาท่าทางที่เหมาะสม ไม่ดูถูก ความคิดและสิ่งที่ผู้ใต้บังคับบัญชาเลือก ถึงแม้บางเรื่องผู้บริหารจะไม่เห็นด้วยกับทางเลือกนั้นก็ตาม สอดคล้องกับงานวิจัยของ มณีนรัตน์ กมลพัฒนานันท์ (2559) ที่ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การตัดสินใจของผู้บริหารกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาชั้น พื้นฐาน พบว่า การตัดสินใจอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้บริหารในสถานศึกษาชั้นพื้นฐานส่วนใหญ่ มีความสามารถในการเลือก

แนวทางที่เป็นไปได้มากที่สุด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ รวมทั้ง มีความรับผิดชอบต่อการตัดสินใจของตน และยอมรับต่อความล้มเหลวหรือความสำเร็จที่เกิดขึ้น หลังจากการตัดสินใจของตน

2.4 ด้านการปฏิบัติตามการตัดสินใจ ผู้บริหารใส่ใจกับงานทุกฝ่ายในสถานศึกษาหรืองานฝ่ายที่ผู้บริหารรับผิดชอบโดยตรง ศึกษาขั้นตอน จัดจํารายละเอียดงานย่อยของทั้ง 4 ฝ่าย วางแผนและคํานึงถึงระยะเวลาของงานแต่ละงาน ดูแลการทำงานของทุกฝ่าย กำกับ ติดตาม กลั่นกรอง คอยอำนวยความสะดวก คอยประสานงานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อให้การดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไปอย่างราบรื่น รวดเร็ว ให้คำแนะนำ ปรีกษาแก่คณะครูและบุคลากรในโรงเรียน หากมีข้อมูลข่าวสารหรือมีหนังสือราชการส่งถึงสถานศึกษา ผู้บริหารสามารถแจ้งไปยังผู้รับผิดชอบงานนั้นโดยตรง ลดขั้นตอนการทำงานบางขั้นตอนให้ขึ้นตรงกับฝ่ายหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง เพื่อให้การดำเนินงานในโรงเรียนเกิดความคล่องตัวและมีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ พงษ์นรินทร์ เจริญรัมย์ (2558) เรื่อง การตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จากผลพบว่า การตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร อยู่ในระดับมากทุกข้อ เนื่องจากการจัดการศึกษาได้มีการปรับเปลี่ยนแนวคิด โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา ผู้บริหารจะตัดสินใจอะไรบางอย่างอาจจะมีการศึกษาตามขั้นตอนของการตัดสินใจมาก่อนในระดับหนึ่งแล้ว เพื่อผลที่ออกมาให้งานในองค์กร บรรลุเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ

2.5 ด้านการประเมินผลและการปรับปรุงข้อบกพร่อง การประเมินผลการปฏิบัติงาน ทำให้ผู้บริหารทราบข้อมูลการดำเนินงานที่ผ่านมา ว่าทางเลือกนั้นสามารถแก้ไขปัญหาได้หรือไม่ เพื่อนำข้อดีมาพัฒนางานให้ดีขึ้น ส่วนข้อเสียหรือทางเลือกที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้นำมาพิจารณาขอบเขตของปัญหาใหม่ เพื่อปรับปรุงแก้ไขและหาทางเลือกอื่นมาทดแทนทางเลือกเดิม หากเป็นการประเมินแบบอิงกลุ่ม ต้องมีเกณฑ์และตัววัดผลที่ได้มาตรฐาน การจัดอันดับคุณภาพให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน ควรมองที่ตัวบุคคลมากกว่าภาพรวมของกลุ่มควรแจ้งให้ครูและบุคลากรในโรงเรียนทราบ ว่าจะมีการประเมินผลงานแบบอิงกลุ่มกับงานหรือกิจกรรมใด สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชดาภรณ์ กองผุย (2560) เรื่อง การตัดสินใจของผู้บริหารกับการบริหารงานพัสดุ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ พบว่า การตัดสินใจของผู้บริหาร มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็น เพราะผู้บริหารประเมินผลการปฏิบัติตามทางเลือกที่ได้ตัดสินใจและทราบว่าทางเลือกนั้นสามารถแก้ไขปัญหาได้หรือไม่ได้ หากถ้าไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ ผู้บริหารจะพิจารณาขอบเขตของปัญหา ใหม่ทำการเปลี่ยนทางเลือกหรือหาทางเลือกอื่นทดแทน

สรุปผล

1. การตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพังงา ภูเก็ต ระนอง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านการปฏิบัติตามการตัดสินใจ ด้านการศึกษาหาทางเลือก ด้านการเลือกทางเลือก ด้านการประเมินผลและการปรับปรุงข้อบกพร่อง และด้านการนิยามปัญหา

2. แนวทางพัฒนาการตัดสินใจของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพังงา ภูเก็ต ระนอง พบว่า ผู้บริหารควรมีความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาอย่างแท้จริง โดยอาศัยข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ให้มีความน่าเชื่อถือ ทำความเข้าใจปัญหาด้วยเหตุผลอย่างละเอียดรอบคอบ วิเคราะห์หาสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา ใช้หลักการบริหารด้วยความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ นำการระดมความคิดมาใช้ในกิจกรรมที่สำคัญของสถานศึกษา เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง มีความเข้าใจ ใส่ใจความรู้สึก เข้าใจพฤติกรรมที่ผู้ใต้บังคับบัญชาแสดงออกทั้งทางคำพูดและการกระทำ ยอมรับการตัดสินใจของผู้ใต้บังคับบัญชา ศึกษาขั้นตอน จัดจํารายละเอียดงาน ใส่ใจกับงานทุกฝ่ายในสถานศึกษา คอยอำนวยความสะดวก คอยประสานงานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อให้การดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไปอย่างราบรื่น รวดเร็ว และการประเมินผลการปฏิบัติงาน ทำให้ผู้บริหารทราบข้อมูลการดำเนินงานที่ผ่านมา ว่าทางเลือกนั้นสามารถแก้ไขปัญหาได้หรือไม่ ทางเลือกที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ ผู้บริหารนำมาพิจารณาขอบเขตของปัญหาใหม่ เพื่อปรับปรุงแก้ไขและหาทางเลือกอื่นมาทดแทนทางเลือกเดิม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการนิยามปัญหา เนื่องจากเป็นขั้นตอนแรกของกระบวนการตัดสินใจ เพราะต้องรวบรวมข้อมูลที่เป็นส่วนประกอบของปัญหาจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ มาวิเคราะห์ขอบเขตของปัญหา รู้จักวิเคราะห์สถานการณ์ต่าง ๆ ทำให้เกิดความเข้าใจลักษณะของปัญหาเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหา ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการตัดสินใจ

1.2 ผู้บริหารจำเป็นต้องจัดกิจกรรมด้านการวิเคราะห์ พัฒนา และการระดมความคิดในแนวทางต่าง ๆ ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหา อีกทั้งผู้บริหารควรมีการจัดกิจกรรมการเลือกทางเลือกที่เหมาะสม หรือมีการใช้ระบบสารสนเทศช่วยในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น หลังจากทำการวิเคราะห์ทางเลือกที่มีอยู่ทั้งหมด โดยในการคัดเลือกแนวทางในการปฏิบัตินั้น จะต้องมีความเหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ๆ และสามารถประยุกต์ใช้ได้ตามบริบทในด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน เป็นต้น

1.3 สถานศึกษาควรมีการกำหนด วางแผนงาน กิจกรรมหรือโครงการของสถานศึกษา ให้นำทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในสถานศึกษา ส่งเสริมให้ครูนำทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ในการทำงาน ตั้งแต่การวางแผนการทำงาน การลงมือทำงานถึงขั้นตอนสรุปผลการทำงาน เพื่อให้ได้ผลสำเร็จตรงตามจุดประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะเป็นทักษะที่มีประโยชน์ในด้านของกระบวนการคิด จัดระเบียบความคิดให้เป็นลำดับขั้นตอน การแสวงหาความรู้ที่ถูกต้อง และนำเชื่อถือ ตลอดจนการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีระบบ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้บริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ภูเก็ต ระนอง

2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นสถานศึกษาเอกชนและเปรียบเทียบว่ามีกระบวนการตัดสินใจแตกต่างกันหรือไม่

2.3 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการตัดสินใจของผู้บริหารโรงเรียนสหวิทยาเขตรัตนรังสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ภูเก็ต ระนอง

เอกสารอ้างอิง

- กันตชาติ กุดนอก. (2565). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร).
- จุฑามาศ ดีแป้น. (2563). *การตัดสินใจของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครบุรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- จิตรกร จันทรสุข และจิรนนท์ วัชรกุล. (2564). การศึกษาองค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลสำหรับผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3. *Sisaket Rajabhat University Journal*, 15(2), 36-49.
- ชุตินันชา ไชโย และคณะ. (2567). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนเชียงคำ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2. *วารสาร มจร. อุบลราชธานี*, 9(1), 873-882.
- นิว ตาคม. (2561). *การตัดสินใจกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10, ฉบับปรับปรุงใหม่)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พงษ์นรินทร์ เจริญรัมย์. (2558). *การตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนวัดนางสาว (ถาวรราษฎร์บำรุง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร*. (การค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).

- ภิณณปภัค สุพรรณชัยภักดี. (2561). การตัดสินใจของผู้บริหารโรงเรียนบ้านบางน้ำจืด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรสาคร. (การค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- ภูริรัตน์ สุกใส. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของ สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอุดรธานี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร).
- มณีนรัตน์ กมลพัฒนานันท์.(2559) การตัดสินใจของผู้บริหารกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. (ปริญญาศึกษา ศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- รัชดาภรณ์ กองผุย. (2560). การตัดสินใจของผู้บริหารกับการบริหารงานพัสดุ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- วิภาดา วงศ์ยะรา. (2561). การตัดสินใจของผู้บริหารกับประสิทธิภาพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- สุพัตรา กลีวัฒนาวุฒิและคณะ. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อำนาจกับการตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 7(6), 134 - 147.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพังงา ภูเก็ต ระนอง. (2567). รายงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567–2568. พังงา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพังงา ภูเก็ต ระนอง.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2563). รายงานผลการศึกษารื่องการนำมาตรฐานการศึกษาของชาติสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- Krejcie, R.V., & D.W. Morgan. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30(3), 607 – 610.
- Likert, R. (1967). *The Method of Constructing and Attitude Scale in Attitude Theory and Measurement*. P.90-95. New York : Wiley & Son.